

Full diocesà

23 de desembre del 2018

p4 – Informació sobre la campanya de Nadal de Càritas

p7 – Programació radiofònica i televisiva de Nadal

Bones festes
de Nadal!

La Nativitat de Jacobo Robusti (Tintoretto), Museu de Bellas Artes, de Buenos Aires. Enguany es compleixen els 500 anys del naixement de l'artista venecià.

«Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes»

Diümenge IV d'Advent / Cicle C

Lectura de la profecia de Miquees

Això diu el Senyor: «Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel.» Els seus orígens són llunyans, des dels temps eterns. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

(5,1-4a)

Salm responsorial

Déu de l'univers, renoveu-nos,
feu-nos veure la claror de la vostra mirada,
i serem salvats.

(Salm 79)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians Hebreus

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: «No voleu oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat.» Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els voleu ni els exigiu», encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivia. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat.» Adoneu-vos com supprimeix tot el que deia abans i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

(10,5-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà; entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la

teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.»

(1,39-45)

«Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau»

La felicitat de creure

Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli d'aquest diumenge acaba amb una benaurança adreçada a Maria: «Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.» Realment creure és una benaurança i dóna felicitat. Això no vol dir que sigui un procés lliure de reptes, dubtes i una determinada incertesa. Justament per això és un acte de llibertat, ja que no imposa una certesa matemàtica que no ens deixa cap altra opció. Tal com subratlla la segona lectura, Déu no exigeix, sinó que convida i s'ofereix. Aquell que es deixa interpel·lar per la seva mirada queda salvat. Se li eixamplen els horitzons de la vida. Escrivia el papa Benet XVI que creure ens dóna ja ara quelcom de la realitat esperada, atrau el futur dins el present. Ens dóna una vida nova, primícia de la vida eterna: «Se'ns ofereix la salvació en el sentit que se'ns ha donat l'esperança, una esperança fiable, gràcies a la qual podem afrontar el nostre present: el present, encara que sigui un present fatigós, es pot viure i acceptar si porta a una meta... i si aquesta meta és tan gran que justifiqui l'esforç del camí.»

Tot i això, no podem obviar l'actitud d'aquell que es nega a creure. En part, per la seva aposta a evitar sorpreses i decepcions. De fet, si tot fos claríssim, creure seria innecessari. Creure és obrir-se a la generositat, assumint un cert risc. Qui vol estalviar-se aquest cost viurà tancat en la seva pròpia seguretat. Igual que passaria al qui vol evitar els costos i riscos d'estimar. Ara bé, vivint així, en ambdós casos, es perdrà una experiència humana única i potser la més bella: viure estimant i confiant. «Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.»

La imatge

L'abraçada entre dues dones, la Verge Maria i la seva parenta santa Elisabet, és un esclat de joia: estan molt contentes d'acollir-se l'una a l'altra, i criden per l'obra de Déu en elles.

Totes dues esperen un fill, do de Déu: Elisabet, quan ja era gran; i l'Emmanuel, do de l'Esperit, que espera Maria, salvarà dels pecats el seu poble. Donen gràcies a Déu que fa meravelles. Bon Nadal!

Visitació (s. XI). Monestir de l'Estany

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

24 dilluns

—Santa Adela

2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16./Salm 88/
Lc 1,67-79

A l'hora nona comença el temps de Nadal

25 dimarts

Nadal de Nostre Senyor Jesucrist
(festa de precepte)

—Mare de Déu de Betlem o del Pessebre

—Onom. de Noelia

Mitjanit: Is 9,1-6/Salm 95/Tt 2,11-14/Lc 2,1-14

Missa del dia: Is 52,7-10/Salm 97/
He 1,1-6/Jn 1,1-18

26 dimecres

—Sant Esteve

Ac 6,8-10; 7,54-59/Salm 30/Mt
10,17-22

27 dijous

—Sant Joan, apòstol i evangelista

1Jn 1,1-4/Salm 96/Jn 20,1a.2-8

28 divendres

—Els Sants Innocents màrtirs

1Jn 1,5-2,2/Salm 123/Mt 2,13-18

29 dissabte

—Sant David

1Jn 2,3-11/Salm 95/Lc 2,22-35

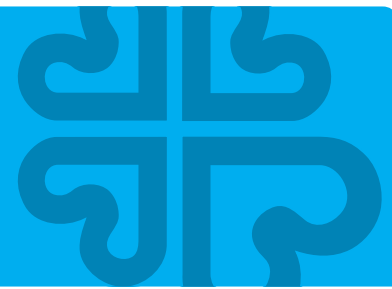
30 diumenge IV d'Advent / Cicle C

—La Sagrada Família

—Beat Raül

1Sa 1, 20-22.24-28/Salm 83/1Jn
3,1-2.21-24/Lc 2,41-52

Sigues part de la solució contra la pobresa

Càritas diocesana de Vic

Les deu Càritas Diocesanes amb seu a Catalunya han iniciat la campanya «Sigues part de la solució contra la pobresa». Es tracta de la segona edició d'aquesta iniciativa nadalenca conjunta que vol fer arribar un missatge d'esperança, on es convida tothom a ser part de la solució dels problemes que pateixen les persones més vulnerables de la societat. Dins les accions de Càritas del període nadalenc, els diumenges 16 i 23 de desembre es farà a les parròquies de la diòcesi de Vic la col·lecta per a ajudar l'acció de Càritas.

La missió de Càritas és acollir i acompanyar les persones que més ho necessiten, i amb el suport de gairebé 16.000 particulars i més de 1.700 empreses, sumada a la feina dels més de 500 professionals i 13.000 voluntaris o voluntàries, Càritas ha pogut atendre 321.287 persones a Catalunya durant l'any 2017. Gràcies a tots ells, la missió de Càritas és possible.

Ara bé, els problemes socials continuen ben presents en el nostra dia a dia, i aquest Nadal la campanya de Càritas vol centrar-se en una problemàtica estructural amb caràcter d'urgència: l'habitatge. Nadal és un temps que porta a la memòria l'escalf de la llar que protegeix del fred del carrer, les trobades al voltant d'una taula compartint els darrers moments de l'any i els bons desitjos per al que comença.

Aquests records, que ens semblen tan quotidians, no els han pogut gaudir més d'un 30% de les famílies i persones soles que Càritas ha atès durant l'any 2017. Les persones que viuen aquesta situació no compten amb una llar adequada, assequible i segura. Malgrat aquestes dificultats, des de Càritas es treballa amb el convenciment que tothom mereix una llar on construir els seus records vitals, on sentir-se protegit i on recuperar forces per a començar un nou dia. Una llar on somiar el projecte vital.

Destaquem

Càritas Torelló activa la campanya «Una joguina, un somni» Per cinquè any consecutiu, Càritas de Torelló impulsa la campanya «Una joguina, un somni», perquè cap infant del municipi no es quedi sense joguina durant les festes de Nadal.

Conveni entre Càritas Anoia-Segarra i l'Ajuntament d'Igualada

Càritas Anoia Segarra signa un conveni amb l'Ajuntament d'Igualada per iniciar un projecte que faciliti un habitatge temporal a homes en risc d'exclusió social.

Inici de la Campanya Cors Solidaris de Càritas

Les Càritas d'arreu de la diòcesi han iniciat la campanya «Cors solidaris», promoguda per Càritas Arxiprestal de Vic. L'objectiu és que amb la compra de petits cors de xocolata tota la ciutadania pugui reflexionar i reforçar el compromís col·lectiu de lluita contra la desigualtat social. Aquests petits presents es poden adquirir en els diversos establiments col·laboradors al preu de dos euros i són elaborats pel Xocolater de Taradell.

Il·luminació de Nadal

Càritas Arxiprestal Vic ha estat l'entitat convidada en l'acte d'encesa de la il·luminació nadalenca a Vic.

Pelegrinatge a Armènia, el primer estat cristià

Pere Oliva, prev.

A mig camí de la riba del Mar Negre i el Mar Caspi, un petit país –d'uns trenta mil km²– que treu el cap al sud: Geòrgia. A una alçària mitjana considerable, superant els mil metres. Aquest país s'anomena Armènia. Aquesta actual república postsoviètica acull els visitants amb una abraçada a l'horitzó, on l'Ararat, actualment en terreny turc, no deixa de mirar-nos.

L'Ararat (5.165 m) és omnipresent. Des de molts indrets de la república es pot veure altiu i esdevé un decorat a l'horitzó que testimonia guerres i conflictes, i, mut, acull els batecs d'aquest poble ancestral.

La història dels armenis es perd en la llunyania dels temps. Quan en el llibre del Pentateuc s'anomenen els pobles de l'orient mitjà, enmig dels hurrites, els hitites, el regne de Mitani; apareix el regne d'Urartu. És el regne dels armenis. Aquest poble sempre vetllarà per la seva independència. La seva singularitat, en una terra plena de muntanyes, el farà diferent dels turcs, dels perses i dels russos. Però la seva història es veurà supeditada sovint a la força i sobirania d'aquests imperis veïns.

Vaig tenir el goig i la sort de participar en el pelegrinatge del bisbat de Vic a Armènia. I encara que sigui una visita breu de vuit dies, acabes fent-te una idea del país, de la seva problemàtica i les seves aspiracions.

El primer estat cristià. El primer monarca que va abraçar la fe, fou Tiridates III l'any 301; i amb ell (com solia succeir) tot el poble armeni. Roma no permetrà el culte cristià fins l'any 313 (Edicte de Milà, en temps de Constantí). Esdevindrà segles més tard un regne cristià enmig d'un món musulmà, quan turcs i perses professaran la fe de Mahoma. La religió, element singular i propi, marcarà la història d'aquest poble.

L'Església Apostòlica d'Armènia presenta les característiques d'una veritable religió ètnica. Els armenis professen aquesta fe cristiana que els cohesiona com a poble. Un alfabet que data d'inicis del segle V els aglutina i els diferencia dels veïns.

Durant una setmana, una cinquantena de pelegrins, d'arrere de la diòcesi de Vic, vam tenir, acompanyats per les guies Bàrbara de Ruth Travel i Zara, un bon bany de cultura armènia. Residint a la capital, Yereban, anàvem arrere del país. Els monestirs, veritables centres de cultura i espiritualitat, ens parlaven de segles reculats. I alguns edificis de la capital testimoniaven un passat més recent marcat per la cultura soviètica.

La presència de la fe cristiana és remarcable, així com també la modèstia econòmica, que es feia notar en l'àmbit rural. Vam gaudir d'uns dies entranyables, que també van crear entre els pelegrins una bona relació d'amistat.

Els bisbes de Catalunya, de diferents maneres, han expressat el seu desig que s'arribi a una solució justa

Resposta a Isabel Turull per part de la Secretaria de la Conferència Episcopal Tarraconense

Benvolguda Isabel:

Fa uns quants dies va escriure una carta oberta als bisbes de Catalunya i us preguntàveu on eren en aquests moments en què el vostre germà Jordi Turull i altres dirigents polítics es troben sofrint una llarga presó preventiva, i en el moment angoixant en què quatre d'ells han iniciat una vaga de fam a la presó de Lledoners. I explicàveu que mereixen molt de respecte per les seves fermes conviccions i creences. Les vostres paraules són colpidores, per als senyors bisbes.

En aquest moment volen expressar-vos el seu respecte i alhora la seva profunda preocupació davant la vaga de fam que porten a terme aquests quatre polítics, que posa greument en perill la seva salut i la seva vida. Els cristians som defensors de la vida i vetllem per no posar-la en risc. Aquesta iniciativa mostra la situació excepcional en què es troben aquests i altres dirigents catalans en presó preventiva decretada pel Tribunal Suprem que els comporta un llarg temps de privació de llibertat, sense que s'hagi celebrat cap judici oral. En el seu cas costa d'entendre la llarga presó preventiva. Els bisbes confien que les autoritats judicials competents resoldran de forma ràpida i ajustada al dret els recursos plantejats i que el futur judici a què seran

sotmesos serà un judici amb plenes garanties i en el mínim període de temps possible.

Fins ara els bisbes de Catalunya, sempre amb discerniment pastoral i per responsabilitat envers la missió rebuda, han donat a conèixer de formes diverses, amb les seves intervencions en notes, escrits, homilies, declaracions, entrevistes i intencions de pregària, el seu desig que s'arribi a una solució justa per als polítics empresonats, que ajudi a la pau social. En la reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense del passat mes de juliol varen manifestar amb unanimitat de tots tretze bisbes que havien tingut notícia de l'apropament d'alguns antics membres del Govern de la Generalitat i altres dirigents socials a centres penitenciaris ubicats en territori català i que celebraven l'aplicació d'aquesta mesura legal i humanitària que, sens dubte, afavoriria el contacte amb les famílies d'aquests detinguts en presó preventiva. També afegien que desitjaven que es fessin passos perquè es pogués trobar una solució a l'actual situació que fos justa i acceptable per a tothom, amb un gran esforç de diàleg des de la veritat, amb generositat i recerca del bé comú.

No van citar al juliol el text en què s'inspiraren, i que estava subjacent, del papa Francesc, quan es va dirigir a l'Associa-

ció Internacional de Dret Penal (24-10-2014), en què afirmava que «la presó preventiva (quan de forma abusiva procura un avançament de la pena prèvia a la condemna, o com a mesura que s'aplica davant la sospita més o menys fundada d'un delictes comès) constitueix una altra forma contemporània de pena il·lícita oculta, més enllà d'un vernís de legalitat. La qüestió dels detinguts sense condemna s'ha d'afrontar amb la deguda cautela, des del moment que es corre el risc de crear un altre problema tan greu com el primer, si no pitjor: el dels reclusos sense judici, condemnats sense que es respectin les normes del procés».

També us puc dir que, des de llavors, els bisbes que tenen polítics empresonats en centres situats a les seves diòcesis han visitat, de forma volgudament discreta però compromesa, els qui pateixen la manca de llibertat. I ho faran novament amb motiu del Nadal ja pròxim, com fan sempre. També s'han entrevistat amb alguns familiars per donar-los suport en aquests moments de sofriment, i valoren que moltes parròquies i centres religiosos siguin promotors dels drets de les persones i procurin estar ben propers i acollidors a totes les situacions de

sofriment, com les de la vostra família, o per altres causes.

Us puc assegurar que els pastors de l'Església que fa camí en aquesta terra han volgut transmetre a les seves comunitats cristianes i a la societat en general, de forma respectuosa i humil, que el diàleg, el respecte, el perdó mutu, la reconciliació i la recerca del bé més gran, ni que sigui amb sacrificis per part de tots, serà el que ens durà a la concòrdia i a la pau social.

Els bisbes s'uneixen respectuosament a la vostra preocupació pel vostre germà i pels altres que estan realitzant vaga de fam, i sapiguen que el respecte escrupolós que els bisbes volen mantenir envers les diverses opcions polítiques lícites i presents en la comunitat eclesial no és absentisme o distància freda, sinó valoració positiva de la pluralitat que actualment es dona entre nosaltres i atenció pastoral a la unitat eclesial i a la caritat que ha de regnar en tot.

Restem a la vostra disposició i continuem pregant per ells i pel futur en pau del nostre país. Ben cordialment, Norbert Miracle (vicesecretari de la CET).

Televisió

Programació radiofònica i televisiva de Nadal

Dilluns, dia 24, nit de Nadal

—A 3/4 de 12 de la nit, pel Canal 33, Canal Taronja, Ràdio Estel (93.7FM) i Ràdio Montserrat, Missa del Gall, des de l'Abadia de Montserrat. Presenta i explica, el P. Bernabé Dalmau.

—A les 12 de la nit, des de Toledo, Missa del Gall per 13TV.

—A les 12 de la nit, Missa del Gall per Ràdio Nacional (RNE, 89FM Solsona, 89.4FM Igualada, 94.3FM Montserrat, i 99.2FM Collsuspina).

Dimarts dia 25, dia de Nadal

—A les 8,15 del matí, Missa de Nadal per Ràdio Nacional (RNE 5, 101.8FM Igualada, 98.8FM Montserrat, Solsona 96.8FM).

—A les 9 del matí, Missa de Nadal en català per la Cadena Cope (92.7FM).

—A 2/4 d'11 del matí, per la 2 de TVE, Missa del dia de Nadal.

—A les 11 del matí, per Ràdio Estel (93,7FM),

Missa del Gall des de l'Abadia de Montserrat.

—A les 12 del migdia, Missatge de Nadal i Benedicció «Urbi et Orbi» pel sant pare Francesc, per la Cadena Cope (92.7FM), 13TV i la 2 de TVE.

NOTA: Pot haver-hi alguna variació de darrera hora.

Glossa

Glòria a Déu i pau als homes

Romà Casanova, bisbe de Vic

Els àngels de la nit de Nadal van cantar el misteri d'aquella nit santa, dient: *Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor* (Lc 2,14). Amb les seves paraules expressaven que aquell infant, tot just nat, i amb aquestes senyes (*en bolquers i posat en una menjadora*), unia el cel i la terra, ja que en ell es manifestava la glòria de Déu; i la pau, sempre tan anhelada, arribava als homes. Així, doncs, Nadal és la festa de la glòria de Déu i de la pau per als homes.

Adonem-nos que ambdues realitats, la glòria de Déu i la pau per als homes, tenen una mateixa raó: el naixement de Jesús. En ell s'hi uneixen. Jesús, el Fill de Déu, fet home per la nostra salvació, porta en ell mateix l'amor de Déu en plenitud. Aquesta és la veritable glòria de Déu: en la seva persona, en el seu rostre, en les seves paraules, en les seves obres i, sobretot, en la seva mort i resurrecció, es fa visible l'amor de Déu. I, al mateix temps, la pau per als homes hi troba la seva font inexhaurible: som estimats de Déu. És aquest el missatge de Nadal. La pau, molt més que una mera paraula que es pronuncia en aquests dies, té relació amb Jesús, el Crist; aquell de qui sant Pau ens diu: *Ell és la nostra pau* (Ef 2,14). La pau és un do de Déu. Jesús, morint en la creu, ens ha aconseguit el perdó dels pecats i el do de la pau. *Ell és la nostra pau. De dos pobles n'ha fet un de sol, destruint el mur que els separava* (ibídem). És l'amor misericordiós de Déu el que fa possible la pau en el cor dels homes. La pau és un bé que és ofert a tots. Qui accepta aquest do es fa enmig del món portador de la pau, essent artesà de pau en el dia a dia, en la intimitat de casa i en la plaça pública, en la pregària a Déu i en la paraula oferta al germà. Qui intenta de ser artesà de pau, en els dies de Nadal i sempre, sentirà en el seu cor aquelles paraules de Jesús: *Feliços els qui treballen per la pau; Déu els anomenarà fills seus* (Mt 5,9).

En aquest Nadal i en aquesta nostra terra seria bo de recordar les paraules d'inici de les constitucions del Sínode de la Pau i la Treva de Déu, de l'any 1033, a Vic: «Hec est pax confirmata ab episcopis et abbatibus et comitibus necnon vicecomitibus et ceteris magnatibus et reliquis christianis Deum timentibus, anno Dominice Incarnationis millesimo XXX III.» Que la pau regni en els nostres cors i en el nostre món!

**Bon Nadal de nostre Senyor Jesucrist,
amb la Pau de Déu al cor!**

